

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 13 lutego 1988 r.

w sprawie metodyki oceny działalności jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 8 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 35, poz. 186 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się metodykę oceny jednostek gospodarki uspołecznionej prowadzących działalność na zasadach rozrachunku gospodarczego, zaliczonych zgodnie z

Klasyfikacją gospodarki narodowej do działów: przemysł, budownictwo i transport, z wyjątkiem przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” i przedsiębiorstwa państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot”, zwanych dalej „jednostkami”.

2. Oceny działalności jednostek dokonuje się metodą syntetyczną lub kompleksową, zwaną dalej odpowiednio „oceną syntetyczną” lub „oceną kompleksową”.

3. Metodykę, o której mowa w ust. 1, stosuje się przy ocenie działalności jednostek, dokonywanej przez upoważnione na podstawie odrębnych przepisów podmioty, w tym organy założycielskie przedsiębiorstw państwowych, organy samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego oraz organy spółdzielni.

§ 2. Oceny syntetycznej dokonuje się na podstawie:

- 1) rocznych danych statystycznych o działalności jednostki,
- 2) informacji banku finansującego o zdolności kredytowej jednostki.

§ 3. 1. Podstawowym kryterium oceny syntetycznej jest wskaźnik stopy akumulacji finansowej jednostki, z uwzględnieniem zmian wartości tego wskaźnika w okresie co najmniej trzech ostatnich lat.

2. Kryteriami uzupełniającymi oceny syntetycznej są:

- 1) wskaźnik zdolności do bieżącego wygospodarowania środków na rozwój,
- 2) wskaźnik wyniku ekonomicznego,
- 3) ocena zdolności kredytowej,
- 4) odpowiednio do specyfiki działalności wskaźniki:
 - a) relacji wysokości dotacji do akumulacji,
 - b) rozwoju eksportu,
 - c) udziału kosztów materiałów i przedmiotów nie-trwałych w koszcie ogółem,
 - d) udziału kosztów paliw (energii) w koszcie ogółem,
 - e) udziału wartości nowych uruchomień w wartości sprzedaży w przeliczeniu na skalę roczną,
 - f) udziału wartości wyrobów oznaczonych znakami jakości w wartości sprzedaży wyrobów podlegających oznakowaniu,

- g) udziału wynagrodzeń w wartości produkcji czystej,
- h) udziału pracowników zatrudnionych w warunkach zagrożeń związanych ze środowiskiem pracy i pracą w wielkości zatrudnienia pracowników ogółem.

3. Zasady obliczania wskaźników wymienionych w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1, 2 i 4 określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Oceny kompleksowej dokonuje się z uwzględnieniem oceny syntetycznej oraz wyników analiz dotyczących jednostki w zakresie:

- 1) poziomu technicznego produkcji i usług,
- 2) efektów wdrażania prac badawczo-rozwojowych,
- 3) organizacji jednostki i organizacji pracy,
- 4) zmian w strukturze produkcji (usług) i kierunkach zbytu,
- 5) sprawności i skuteczności powiązań umownych z głównymi dostawcami i jednostkami kooperującymi,
- 6) zmian w stanie majątku produkcyjnego i jego produktywności,
- 7) wpływu działalności jednostki na środowisko naturalne oraz stanu warunków pracy wraz z tendencją zmian.

§ 5. Metody rachunku ekonomicznego efektywności oraz metodyka oceny działalności jednostek nie wymienionych w § 1 ust. 1 zostaną uregulowane odrębnie.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów: *Z. Sadowski*

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 13 lutego 1988 r. (poz. 58)

ZASADY OBLICZANIA WSKAŹNIKÓW

1. Wskaźniki oceny syntetycznej ustala się na podstawie rocznych sprawozdań statystycznych sporządzanych przez jednostkę.

2. Wskaźniki oblicza się na podstawie danych przyjętych do rocznego sprawozdania finansowego.

3. Wskaźnik stopy akumulacji finansowej (A_k) oblicza się według wzoru:

$$A_k = \frac{A}{S_T + S_O}$$

w którym:

A — akumulacja finansowa z całokształtu działalności,

S_T — środki trwałe brutto (stan średnioroczny),

S_O — środki obrotowe (stan średnioroczny).

4. Wskaźnik oceny zdolności jednostki do bieżącego wygospodarowania środków na rozwój (W_R) oblicza się według wzoru:

$$W_R = \frac{W_F - P_d - PPWW - F_Z + A_{FR} - K_R + F_R - FOZZ}{ST_{B(3-7)} + R_{zp}} : a$$

w którym:

W_F — wynik finansowy w roku ocenianym,

P_d — podatek dochodowy,

$PPWW$ — podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń,

F_Z — odpis na fundusz załogi lub fundusze o podobnym charakterze,

A_{FR} — odpisy amortyzacyjne zwiększające fundusz rozwoju jednostki,

K_R — spłaty kredytów bankowych (inwestycyjnych i obrotowych), dokonywane ze środków funduszu rozwoju lub funduszy o podobnym charakterze,

F_R — stan funduszu rozwoju na początku roku ocenianego,

$FOZZ$ — fundusz obsługi zadłużenia zagranicznego,

$ST_{B(3-7)}$ — przeciętna dla danego roku wartość brutto środków trwałych, maszyn, urządzeń i środków transportu,

R_{zp} — różnica stanu zapasów na początek i na koniec roku ocenianego,

a — stopa amortyzacji maszyn, urządzeń i środków transportu w danym roku.

5. Wskaźnik wyniku ekonomicznego (W_o) oblicza się według wzoru:

$$W_o = \frac{Z_p + U_{pd} + (A_{FR} \times k) - PPWW}{(ST_B \times k) + m} \times 100$$

w którym:

- Z_p — zysk do podziału,
 U_{pd} — ulgi w podatku dochodowym z tytułu eksportu,
 A_{FR} — odpisy amortyzacyjne pozostające w dyspozycji jednostki,
 $PPWW$ — podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń,
 ST_B — przeciętna wartość środków trwałych brutto,
 k — corocznie ustalany współczynnik aktualizacji wartości środków trwałych; do czasu ogłoszenia wartości k należy przyjąć, że $k = 1$,
 m — przeciętna wartość zapasów ogółem.

6. Wskaźnik relacji wysokości dotacji do akumulacji (F) oblicza się według wzoru:

$$F = \frac{D}{A}$$

w którym:

- D — dotacja,
 A — akumulacja.

7. Wskaźnik rozwoju eksportu (E_R) oblicza się według wzoru:

$$E_R = \Delta E_x \times \frac{E_x}{S}$$

w którym:

- ΔE_x — przyrost eksportu w %,
 E_x — wartość eksportu w cenach realizacji,
 S — sprzedaż w cenach realizacji.

8. Wskaźnik udziału kosztów materiałów i przedmiotów nietrwałych w koszcie ogółem (V_{OM}) oblicza się według wzoru:

$$V_{OM} = \frac{K_M}{K}$$

w którym:

- K_M — koszt materiałów i przedmiotów nietrwałych,
 K — koszt ogółem.

9. Wskaźnik udziału kosztów paliw (energii) w koszcie ogółem (V_{OP}) oblicza się według wzoru:

$$V_{OP} = \frac{K_p}{K}$$

w którym:

- K_p — koszt paliw (energii),
 K — koszt ogółem.

10. Wskaźnik udziału wartości nowych uruchomień w wartości sprzedaży w przeliczeniu na skalę roczną (U_{PT}) oblicza się według wzoru:

$$U_{PT} = \frac{S_{nu}}{S}$$

w którym:

- S_{nu} — wartość sprzedaży wyrobów będących nowymi uruchomieniami w przeliczeniu na skalę roczną,
 S — sprzedaż w cenach realizacji.

11. Wskaźnik udziału wartości wyrobów oznaczonych znakami jakości w wartości sprzedaży wyrobów podlegających oznakowaniu (U_{DJ}) oblicza się według wzoru:

$$U_{DJ} = \frac{SDJ}{S_j}$$

w którym:

- SDJ — wartość wyrobów oznaczonych znakami jakości,
 S_j — wartość sprzedaży wyrobów podlegających oznakowaniu.

12. Wskaźnik udziału wynagrodzeń w wartości produkcji czystej (V_w) oblicza się według wzoru:

$$V_w = \frac{W}{P_w}$$

w którym:

- W — suma wynagrodzeń zaliczanych w ciężar kosztów,
 P_w — wartość produkcji czystej.

13. Wskaźnik udziału pracowników zatrudnionych w warunkach zagrożeń związanych ze środowiskiem pracy i pracą w wielkości zatrudnienia pracowników ogółem (Z_{BH}) oblicza się według wzoru:

$$Z_{BH} = \frac{Z_{zp}}{Z}$$

w którym:

- Z_{zp} — liczba zatrudnionych w warunkach zagrożeń związanych ze środowiskiem pracy i pracą,
 Z — zatrudnienie ogółem.